

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 204

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

9 iulie 2011

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 204/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 194, 2.7.2011	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 204/02	Cauza C-47/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directiva 89/48/CEE)	2
2011/C 204/03	Cauza C-50/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice)	2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 204/04	Cauza C-51/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directiva 89/48/CEE)	3
2011/C 204/05	Cauza C-52/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Notari — Directiva 2005/36/CE)	3
2011/C 204/06	Cauza C-53/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directivele 89/48/CEE și 2005/36/CE)	4
2011/C 204/07	Cauza C-54/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directivele 89/48/CEE și 2005/36/CE)	4
2011/C 204/08	Cauza C-61/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directiva 89/48/CEE)	5
2011/C 204/09	Cauza C-83/09 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Republica Federală Germania, Land Sachsen-Anhalt [Recurs — Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatele (2) și (3) CE — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Decizie de a nu ridica obiecții — Acțiune în anulare — Condiții de admisibilitate — Motive de anulare care pot fi invocate — Noțiunea „persoană interesată” — Raport de concurență — Afectare — Piața de aprovizionare]	5
2011/C 204/10	Cauza C-115/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg (Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor asupra mediului — Convenția de la Aarhus — Directiva 2003/35/CE — Accesul la justiție — Organizații neguvernamentale pentru protecția mediului)	6
2011/C 204/11	Cauza C-176/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 — Marele Ducat al Luxemburgului/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene (Acțiune în anulare — Directiva 2009/12/CE — Tarife de aeroport — Domeniu de aplicare — Aeroporturile al căror trafic anual depășește 5 milioane de pasageri și cele cu cel mai mare trafic anual de pasageri din fiecare stat membru — Validitate — Principiile egalității de tratament, proporționalității și subsidiarității)	6
2011/C 204/12	Cauza C-376/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Malta [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Articolul 4 alineatul (4) punctul (v) și articolul 16 — Obligația de a scoate din activitate sistemele antiincendiu și extincitoarele care conțin haloni pentru utilizările necritice la bordul navelor — Excepții — Utilizări critice ale halonilor 1301 și 2402]	7
2011/C 204/13	Cauza C-410/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Najwyższy — Republica Polonă) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană — Articolul 58 — Directiva 2002/21/CE — Orientări ale Comisiei — Lipsa publicării în JO în limba unui stat membru — Opozabilitate)	7

2011/C 204/14	Cauza C-441/09: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aplicarea unei cote reduse — Animale vii care sunt destinate în mod normal utilizării în prepararea alimentelor pentru consumul uman și animal — Livrări, importuri și achiziții de anumite animale vii, în special de cai) 8	8
2011/C 204/15	Cauza C-452/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte di Appello di Firenze — Italia) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa (Directiva 82/76/CEE — Libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor — Medici — Dobândirea titlului oficial de calificare ca medic specialist — Remunerație pe durata formării profesionale — Prescripție de cinci ani a dreptului la plata remunerațiilor periodice) 8	8
2011/C 204/16	Cauza C-453/09: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aplicarea unei cote reduse — Animale vii care sunt destinate în mod normal utilizării în prepararea alimentelor pentru consumul uman și animal — Livrări, importuri și achiziții de anumite animale vii, în special de cai) 9	9
2011/C 204/17	Cauza C-122/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Marknadsdomstolen — Suedia) — Konsumentombudsmannen/Ving Sverige AB [Trimitere preliminară — Directiva 2005/29/CE — Articolul 2 litera (i) și articolul 7 alineatul (4) — Comunicare comercială publicată într-un ziar — Noțiunea de invitație de a cumpăra — Preț de bază — Informații care trebuie să figureze într-o invitație de a cumpăra] 9	9
2011/C 204/18	Cauza C-184/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) — Mathilde Grasser/Freistaat Bayern (Directiva 91/439/CEE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Permis de conducere emis de un stat membru cu încălcarea condiției privind domiciliul — Refuzul recunoașterii de către statul membru gazdă, întemeiat exclusiv pe încălcarea condiției privind domiciliul) 10	10
2011/C 204/19	Cauzele conexate C-256/10 și C-261/10: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spania) — David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)/Gerardo García SL (Directiva 2003/10/CE — Valori de expunere — Zgomot — Protecție auditivă — Efect util) 11	11
2011/C 204/20	Cauza C-308/10 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 mai 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Unicre-Cartão Internacional De Crédito SA [Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 74 alineatul (2) — Dovezi care nu au fost prezentate în susținerea opoziției în termenul acordat în acest scop — Neluare în considerare — Putere de apreciere a camerei de recurs] 11	11
2011/C 204/21	Cauza C-423/10: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Delphi Deutschland GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf (Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Conectori electrice — Subpoziția 8536 69 — Fișe și prize de curent) 12	12
2011/C 204/22	Cauza C-133/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 18 martie 2011 — Folien Fischer AG și Fofitec AG/RITRAMA SpA 12	12

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2011/C 204/23	Cauza C-151/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgerichts Frankfurt am Main (Germania) la 28 martie 2011 — Condor Flugdienst GmbH/Jürgen Dörschel	12
2011/C 204/24	Cauza C-152/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeitsgericht München (Germania) la 28 martie 2011 — Johann Odar/Baxter Deutschland GmbH	13
2011/C 204/25	Cauza C-160/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Republica Polonă) la 1 aprilie 2011 — Bawaria Motors Sp. z o.o. și Minister Finansów	13
2011/C 204/26	Cauza C-175/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Ireland (Irlanda) la 13 aprilie 2011 — HID, BA/Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General	14
2011/C 204/27	Cauza C-190/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 22 aprilie 2011 — Daniela Mühleitner/Ahmad Yusufi și Wadat Yusufi	14
2011/C 204/28	Cauza C-193/11: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă	15
2011/C 204/29	Cauza C-200/11 P: Recurs introdus la 28 aprilie 2011 de Republica Italiană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 3 februarie 2011 în cauza T-3/09, Republica Italiană/Comisia Europeană	15
2011/C 204/30	Cauza C-201/11 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2011 de Union of European Football Associations (UEFA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-55/08, Union of European Football Associations (UEFA)/Comisia Europeană	16
2011/C 204/31	Cauza C-231/11 P: Recurs introdus la 13 mai 2011 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 3 martie 2011 în cauzele conexe T-122/07T-124/07, Siemens AG Österreich și alții/Comisia	17
2011/C 204/32	Cauza C-232/11 P: Recurs introdus la 16 mai 2011 de Siemens Transmission & Distribution Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 3 martie 2011 în cauzele conexe T-122/07-T-124/07, Siemens AG Österreich și alții/Comisia	18
2011/C 204/33	Cauza C-233/11 P: Recurs introdus la 16 mai 2011 de Siemens Transmission & Distribution SA și Nuova Magrini Galileo SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 3 martie 2011 în cauzele conexe T-122/07-T-124/07, Siemens AG Österreich și alții/Comisia	18
Tribunalul		
2011/C 204/34	Cauzele conexe T-109/05 și T-444/05: Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — NLG/Comisia [Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind elementele de cost care decurg din obligațiile de serviciu public în domeniul ajutorului de stat — Refuzarea accesului — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Secret profesional — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Documente emise de un stat membru]	20

2011/C 204/35	Cauza T-250/08: Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Batchelor/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Schimb de documente în cadrul evaluării compatibilității cu dreptul comunitar a măsurilor adoptate în materia activităților de difuzare prin intermediul programelor de televiziune — Refuzarea accesului — Excepția privind protecția procesului decizional — Excepția privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit”] 20	20
2011/C 204/36	Cauza T-397/09: Hotărârea Tribunalului din 25 mai 2011 — Prinz von Hannover/OAPI (Reprezentare a unui blazon — Motiv absolut de refuz — Imitație din punct de vedere heraldic a stemei unui stat — Articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 6 ter din Convenția de la Paris”] 21	21
2011/C 204/37	Cauza T-408/09: Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — ancotel/OAPI — Acotel (ancotel.) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ancotel — Marcă comunitară figurativă anterioară ACOTEL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Public relevant”] 21	21
2011/C 204/38	Cauza T-422/09: Hotărârea Tribunalului din 25 mai 2011 — São Paulo Alpagatas/OAPI — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BAHIANAS LAS ORIGINALES — Mărcile comunitare și naționale figurative anterioare havaianas și marca națională verbală anterioară HAVAIANAS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 22	22
2011/C 204/39	Cauza T-144/10: Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Space Beach Club/OAPI — Flores Gómez (SpS space of sound) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă SpS space of sound — Mărci naționale și comunitare figurative anterioare space ibiza, space DANCE BARCELONA, space DANCE MADRID, space DANCE VALENCIA, space DANCE MALLORCA, space DANCE EIVISSA, space SPACE IBIZA WORLD, space DANCE și marca națională verbală anterioară SPACE VIVA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 22	22
2011/C 204/40	Cauza T-161/10: Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Longevity Health Products/OAPI — Tecnifar (E-PLEX) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale E-PLEX — Marca națională verbală anterioară EPILEX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 22	22
2011/C 204/41	Cauza T-392/10: Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EURO AUTOMATIC CASH — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 23	23
2011/C 204/42	Cauza T-210/09: Ordonanța Tribunalului din 19 mai 2011 — Formenti Seleco/Comisia („Acordul de asociere CEE-Turcia — Import de televizoare color din Turcia — Acțiune în despăgubire — Prescripție — Inadmisibilitate”) 23	23
2011/C 204/43	Cauza T-226/10: Ordonanța Tribunalului din 23 mai 2011 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Comisia („Acțiune în anulare — Reprezentare prin avocați care nu au calitatea de terți — Inadmisibilitate”) 23	23
2011/C 204/44	Cauza T-217/11: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2011 — Staelen/Ombudsmanul European 24	24

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 204/45	Cauza T-233/11: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2011 — Republica Elenă/Comisia	24
2011/C 204/46	Cauza T-237/11: Acțiune introdusă la 4 mai 2011 — Lidl Stiftung/OAPI — Lactimilk (BELLRAM)	25
2011/C 204/47	Cauza T-239/11: Acțiune introdusă la 3 mai 2011 — Sigma Alimentos Exterior/Comisia	26
2011/C 204/48	Cauza T-240/11: Acțiune introdusă la 4 mai 2011 — L'Oréal/OAPI — United Global Media Group (MyBeauty)	27
2011/C 204/49	Cauza T-249/11: Acțiune introdusă la 10 mai 2011 — Sanco/OAPI — Marsalman (Reprezentarea unui pui)	27
2011/C 204/50	Cauza T-256/11: Acțiune introdusă la 20 mai 2011 — Ezz și alții/Consiliul	28
2011/C 204/51	Cauza T-206/96: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2011 — Van Bennekom/Consiliul și Comisia	28
2011/C 204/52	Cauza T-207/96: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2011 — Van Rossum/Consiliul și Comisia	29
2011/C 204/53	Cauza T-385/10: Ordonanța Tribunalului din 19 mai 2011 — ArcelorMittal Wire France și alții/Comisia	29

Tribunalul Funcției Publice

2011/C 204/54	Cauza F-34/11: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2011 — ZZ/Europol	30
2011/C 204/55	Cauza F-54/11: Acțiune introdusă la 4 mai 2011 — ZZ/Ombudsmanul European	30

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 204/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 194, 2.7.2011

Publicații anterioare

JO C 186, 25.6.2011

JO C 179, 18.6.2011

JO C 173, 11.6.2011

JO C 160, 28.5.2011

JO C 152, 21.5.2011

JO C 145, 14.5.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 —
Comisia Europeană/Regatul Belgiei**

(Cauza C-47/08) ⁽¹⁾

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari —
Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la
exercitarea autorității publice — Directiva 89/48/CEE)**

(2011/C 204/02)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne,
H. Støvlbæk și G. Zavvos, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii
și Irlandei de Nord (reprezentant: S. Ossowski, agent)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, L. Van den
Broeck, agenți, și H. Gilliams, L. Goossens, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Cehă (reprezentant:
M. Smolek, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de
Bergues și B. Messmer, agenți), Republica Letonia (reprezentanți:
L. Ostrovska, K. Drēviņa și J. Barbale, agenți), Republica Lituania
(reprezentant: D. Kriauciūnas, agent), Republica Ungară (repre-
zentanți: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres și M. Fehér, agenți),
Republica Slovacă (reprezentanți: J. Čorba și B. Ricziová, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Încălcarea articolelor 43 CE și 45 CE — Reglementare
națională care subordonează accesul la profesia de notar și
exercitarea acesteia unei condiții de cetățenie — Obstacol în
calea libertății de stabilire — Sfera de aplicare a excepției
legate de activitățile asociate exercitării autorității publice —
Necesitatea unei participări directe și specifice la o astfel de
exercitare — Netranspunerea, în ceea ce privește profesia de
notar, a Directivei 89/48/CE a Consiliului din 21 decembrie
1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor
de învățământ superior acordate pentru formarea profesională
cu durată minimă de trei ani (JO 1989, L 19, p. 16, Ediție
specială, 05/vol. 2, p. 76)

Dispozitivul

1. Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia
de notar, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin
în temeiul articolului 43 CE.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica
Franceză, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica
Ungară, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și
Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 128, 24.5.2008.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 —
Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-50/08) ⁽¹⁾

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari —
Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la
exercitarea autorității publice)**

(2011/C 204/03)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și
H. Støvlbæk, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii
și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și S. Ossowski,
agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de
Bergues și B. Messmer, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Bulgaria (repre-
zentanți: T. Ivanov și E. Petranova, agenți), Republica Cehă
(reprezentant: M. Smolek, agent), Republica Letonia (repre-
zentanți: L. Ostrovska, K. Drēviņa și J. Barbale, agenți),
Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și E. Matu-
lionytė, agenți), Republica Ungară (reprezentanți: R. Somssich,

K. Veres și M. Fehér, agenți), România (reprezentanți: C. Osman, A. Gheorghiu, A. Stoia și A. Popescu, agenți), Republica Slovacă (reprezentanți: J. Čorba și B. Ricziová, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 45 CE — Reglementare națională care subordonează accesul la profesia de notar și exercitarea acesteia unei condiții de cetățenie — Obstacol în calea libertății de stabilire — Sfera de aplicare a excepției legate de activitățile asociate exercitării autorității publice — Necesitatea unei participări directe și specifice la o astfel de exercitare

Dispozitivul

1. Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.
2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, România, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-51/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directiva 89/48/CEE)

(2011/C 204/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și S. Ossowski, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: C. Schiltz, agent, și J.-J. Lorang, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și M. Messmer, agenți), Republica Letonia (reprezentanți: L. Ostrovska, K. Drēviņa și J. Barbale, agenți), Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și E. Matulionytė, agenți), Republica Ungară (reprezentanți: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres și M. Fehér, agenți), Republica Polonă

(reprezentanți: M. Dowgielewicz, C. Herma și D. Lutostańska, agenți), Republica Slovacă (reprezentant: J. Čorba, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 45 CE — Reglementare națională care impune pentru accesul la profesia de notar și pentru exercitarea acesteia o condiție de cetățenie — Obstacol în calea libertății de stabilire — Sfera de aplicare a excepției privind activitățile prin care se exercită autoritatea publică — Necesitatea unei participări directe și specifice la o astfel de exercitare — Netranspunerea, în ceea ce privește profesia de notar, a Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO 1989, L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76)

Dispozitivul

1. Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Cehă, Republica Franceză, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, Republica Polonă, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-52/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Notari — Directiva 2005/36/CE)

(2011/C 204/05)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk și P. Andrade, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Ossowski, agent și M. K. Smith, barrister)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și F.S. Gaspar Rosa, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek, agent), Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și E. Matulionytė, agenți), Republica Slovenia (reprezentanți: V. Klemenc și Ž. Cilenšek Bončina, agenți), Republica Slovacă (reprezentant: J. Čorba, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea în termenul prevăzut, în ceea ce privește profesia de notar, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3), care abrogă Directiva 89/48/CEE (JO L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Cehă, Republica Lituania, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-53/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directivele 89/48/CEE și 2005/36/CE)

(2011/C 204/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și H. Støvlbæk, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: S. Behzadi-Spencer, agent)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentanți: E. Riedl, M. Aufner și G. Holley, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek, agent), Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și J. Kemper, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Messmer, agenți), Republica Letonia (reprezentanți: L. Ostrovska, K. Drēviņa și J. Barbale, agenți), Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și E. Matulionytė, agenți), Republica Ungară (reprezentanți: R. Somssich, K. Veres și M. Fehér, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: M. Dowgielewicz, C. Herma și D. Lutostańska, agenți), Republica Slovenia (reprezentanți: V. Klemenc și Ž. Cilenšek Bončina, agenți), Republica Slovacă (reprezentant: J. Čorba, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 45 CE — Netranspunerea, în ceea ce privește profesia de notar, a Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate

pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială 05/vol. 2, p. 76) și a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială 05/vol. 8, p. 3) — Reglementare națională care supune exercitarea profesiei de notar îndeplinirii condiției cetățeniei — Noțiunea „activitate care participă la exercitarea autorității publice”

Dispozitivul

1. Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană, Republica Austria, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, Republica Polonă, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-54/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la exercitarea autorității publice — Directivele 89/48/CEE și 2005/36/CE)

(2011/C 204/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk și G. Braun, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: S. Behzadi-Spencer, agent)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, J. Kemper, U. Karpenstein și J. Möller, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Bulgaria (reprezentanți: T. Ivanov și E. Petranova, agenți), Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek, agent), Republica Estonia (reprezentant: L. Uibo, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Messmer, agenți), Republica Letonia (reprezentanți: L. Ostrovska, K. Drēviņa și J. Barbale, agenți), Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și E. Matulionytė, agenți), Republica Ungară (reprezentanți: R. Somssich, K. Veres și M. Fehér, agenți), Republica Austria (reprezentanți: E. Riedl, G. Holley și M. Aufner, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: M. Dowgielewicz, C. Herma și D. Lutostańska, agenți), Republica Slovenia (reprezentanți: V. Klemenc și Ž. Cilenšek Bončina, agenți), Republica Slovacă (reprezentanți: J. Čorba și B. Ricziová, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 45 CE — Netranspunerea, în ceea ce privește profesia de notar, a Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială 05/vol. 2, p. 76) și a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială 05/vol. 8, p. 3) — Reglementare națională care supune exercitarea profesiei de notar îndeplinirii condiției cetățeniei — Noțiunea „activitate care participă la exercitarea autorității publice”

Dispozitivul

1. Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană, Republica Federală Germania, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Franceză, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 —
Comisia Europeană/Republica Elenă**

(Cauza C-61/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Articolul 43 CE — Libertatea de stabilire — Notari —
Condiție de cetățenie — Articolul 45 CE — Participarea la
exercitarea autorității publice — Directiva 89/48/CEE)

(2011/C 204/08)

Limba de procedură: greacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos și H. Støvlbæk, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: S. Ossowski, agent)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: V. Christianos, E.-M. Mamouna și A. Samoni-Rantou, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Messmer, agenți), Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și E. Matulionytė, agenți), Republica Slovenia (reprezentanți: V. Klemenc și Ž. Cilenšek Bončina, agenți), Republica Slovacă (reprezentanți: J. Čorba și B. Ricziová, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 45 CE și a Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială 05/vol. 2, p. 76) — Reglementare națională care supune exercitarea profesiei de notar îndeplinirii condiției cetățeniei

Dispozitivul

1. Prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană, Republica Elenă, Republica Cehă, Republica Franceză, Republica Lituania, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 mai 2011 —
Comisia Europeană/Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex
GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Republica
Federală Germania, Land Sachsen-Anhalt**

(Cauza C-83/09 P) (¹)

[Recurs — Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatele (2) și (3) CE — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Decizie de a nu ridica obiecții — Acțiune în anulare — Condiții de admisibilitate — Motive de anulare care pot fi invocate — Noțiunea „persoană interesată” — Raport de concurență — Afectare — Piața de aprovizionare]

(2011/C 204/09)

Limba de procedură: germană

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Gross și V. Kreuschitz, agenți)

Celelalte părți în proces: Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG (reprezentanți: R. Nierer și L. Gordalla, Rechtsanwälte), Zellstoff Stendal GmbH (reprezentanți: T. Müller-Ibold și K. Karl, Rechtsanwälte), Republica Federală Germania, Land Sachsen-Anhalt

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2008, Kronoply și Kronotex/Comisia (T-388/02), pentru motivul că Tribunalul a declarat admisibilă (deși în final a respins ca neîntemeiată) acțiunea în anulare îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 19 iunie 2002 de a nu ridica obiecții cu privire la ajutorul de stat acordat de autoritățile germane în favoarea societății Zellstoff Stendal pentru construirea unei uzine de producere a

pastei de hârtie — Apreciere greșită a condițiilor de admisibilitate a unei acțiuni având ca obiect anularea unei decizii a Comisiei întemeiată pe articolul 88 alineatul (3) CE, introdusă de o persoană interesată în sensul alineatului (2) al aceleiași articol

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Comisia Europeană și Zellstoff Stendal GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg

(Cauza C-115/09) (¹)

(Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor asupra mediului — Convenția de la Aarhus — Directiva 2003/35/CE — Accesul la justiție — Organizații neguvernamentale pentru protecția mediului)

(2011/C 204/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Pârâtă: Bezirksregierung Arnsberg

cu participarea: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Interpretarea articolului 10a din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8) — Dreptul organizațiilor neguvernamentale de a introduce apel împotriva deciziilor de autorizare a proiectelor care ar putea avea efecte notabile asupra mediului — Întinderea acestui drept — Posibilitatea de a invoca toate reglementările determinate sau numai reglementările întemeiate direct pe dreptul comunitar, inclusiv

cele care protejează numai interesul general iar nu drepturile individuale — Cerințe materiale în caz de limitare exclusiv la reglementările întemeiate pe dreptul comunitar

Dispozitivul

1. Articolul 10a din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, se opune unei legislații care nu recunoaște organizațiilor neguvernamentale care promovează protecția mediului avute în vedere la articolul 1 alineatul (2) din această directivă posibilitatea de a invoca în justiție, în cadrul unei căi de atac împotriva unei decizii de autorizare a unor proiecte „care pot avea efecte importante asupra mediului” în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, încălcarea unei norme care decurge din dreptul Uniunii și al cărei obiect este protecția mediului, pentru motivul că această normă nu protejează decât interesele colectivității, iar nu și pe cele ale particularilor.
2. O astfel de organizație neguvernamentală poate întemeia pe articolul 10a al treilea paragraf ultima teză din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, dreptul de a se prevala în justiție, în cadrul unei căi de atac împotriva unei decizii de autorizare a unor proiecte „care pot avea efecte importante asupra mediului” în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată, de încălcarea normelor de drept național care decurg din articolul 6 din Directiva 92/43/CE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, chiar dacă dreptul procedural național nu permite acest lucru pentru motivul că normele invocate nu protejează decât interesele colectivității, iar nu și pe cele ale particularilor.

(¹) JO C 141, 20.6.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 mai 2011 — Marele Ducat al Luxemburgului/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-176/09) (¹)

(Acțiune în anulare — Directiva 2009/12/CE — Tarife de aeroport — Domeniu de aplicare — Aeroporturile al căror trafic anual depășește 5 milioane de pasageri și cele cu cel mai mare trafic anual de pasageri din fiecare stat membru — Validitate — Principiile egalității de tratament, proporționalității și subsidiarității)

(2011/C 204/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: C. Schiltz, agent și P. Kinsch, avocat)

Intervenientă în susținerea reclamantului: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: A. Troupiotis și A. Neergaard, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Karlsson și M. Moore, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtelor: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Simonsson și C. Vrignon, agenți)

Obiectul

Acțiune în anulare — Anularea articolului 1 alineatul (2), in fine, din Directiva 2009/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind tarifele de aeroport (JO L 70, p. 11) — Aplicarea directivei în privința aeroporturilor cu cel mai mare trafic de pasageri din fiecare stat membru — Aeroportul Luxembourg-Findel — Încălcarea principiilor egalității de tratament, subsidiarității și proporționalității

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Slovacă și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 180, 1.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Malta

(Cauza C-376/09) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Articolul 4 alineatul (4) punctul (v) și articolul 16 — Obligația de a scoate din activitate sistemele antiincendiu și extintoarele care conțin haloni pentru utilizările necritice la bordul navelor — Excepții — Utilizări critice ale halonilor 1301 și 2402]

(2011/C 204/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și E. Depasquale, agenți)

Pârâtă: Republica Malta (reprezentanți: S. Camilleri și A. Buhagiar, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatul (4) punctul (v) și a articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 244, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 108) — Limitarea introducerii pe piață și utilizării de substanțe reglementate — Haloni — Obligația de scoatere din activitate a sistemelor de stingere a incendiilor și a extintoarelor care conțin haloni — Sisteme antiincendiu și extintoare pe nave

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Najwyższy — Republica Polonă) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Cauza C-410/09) (¹)

(Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană — Articolul 58 — Directiva 2002/21/CE — Orientări ale Comisiei — Lipsa publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în limba unui stat membru — Opozabilitate)

(2011/C 204/13)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Pârâtă: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

cu participarea: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Sąd Najwyższy — Interpretarea articolului 58 din Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Ceha, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (JO 2003, L 236, p. 33) — Publicarea actelor în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene — Aplicarea de către autoritatea de reglementare a unui stat membru a unor orientări ale Comisiei nepublicate în limba acelui stat

Dispozitivul

Articolul 58 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Ceha, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană trebuie interpretat în sensul că nu se opune posibilității ca o autoritate națională de reglementare să se refere la Orientările Comisiei privind analiza pieței și evaluarea puterii semnificative pe piață în conformitate cu cadrul comunitar de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice într-o decizie în care această autoritate impune

anumite obligații de reglementare unui operator de servicii de comunicații electronice, în pofida faptului că aceste orientări nu au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în limba statului membru în discuție, chiar dacă aceasta este o limbă oficială a Uniunii.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-441/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aplicarea unei cote reduse — Animale vii care sunt destinate în mod normal utilizării în prepararea alimentelor pentru consumul uman și animal — Livrări, importuri și achiziții de anumite animale vii, în special de cai)

(2011/C 204/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și B.-R. Killmann, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Beaupère-Manokha, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. M. Wissels și M. Noort, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 96 și 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) coroborate cu anexa III la această directivă — Cota redusă — Livrarea, importul și achiziția anumitor animale vii (în special cai) care nu sunt destinate preparării sau producerii unor alimente pentru consumul uman sau animal

Dispozitivul

1. Prin aplicarea unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată tuturor livrărilor, importurilor și achizițiilor intracomunitare de cai, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96 și 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborate cu anexa III la această directivă.
2. Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Franceză și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte di Appello di Firenze — Italia) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

(Cauza C-452/09) (¹)

(Directiva 82/76/CEE — Libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor — Medici — Dobândirea titlului oficial de calificare ca medic specialist — Remunerație pe durata formării profesionale — Prescripție de cinci ani a dreptului la plata remunerațiilor periodice)

(2011/C 204/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte di Appello di Firenze

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle

Pârâți: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte di Appello di Firenze — Interpretarea Directivei 82/76/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1982 de modificare a Directivei 75/362/CEE privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în medicină, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a liberei prestări a serviciilor, precum și a Directivei 75/363/CEE privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind activitățile medicilor (JO L 43, p. 21) — Formarea medicilor specialiști — Dreptul la o remunerare corespunzătoare pe durata formării — Efect direct în lipsa transpunerii directivei — Posibilitatea unui stat de a invoca excepția prescripției de cinci sau de zece ani a dreptului născut din directiva menționată, pentru perioada anterioară primei legi de transpunere

Dispozitivul

Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să invoce scurgerea unui termen de prescripție rezonabil împotriva unei acțiuni în justiție formulate de un particular cu scopul de a proteja drepturi conferite de o directivă, chiar în cazul în care statul membru nu ar fi transpus-o în mod corect, cu condiția ca, prin comportamentul său, acesta să nu fi stat la originea caracterului tardiv al acțiunii. Constatarea de către Curte a încălcării dreptului Uniunii nu are incidență asupra momentului de începere a termenului de prescripție, în cazul în care nu există nicio îndoială cu privire la încălcarea menționată.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2011 —
Comisia Europeană/Republica Federală Germania**

(Cauza C-453/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aplicarea unei cote reduse — Animale vii care sunt destinate în mod normal utilizării în prepararea alimentelor pentru consumul uman și animal — Livrări, importuri și achiziții de anumite animale vii, în special de cai)

(2011/C 204/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și B.-R. Killmann, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller și C. Blaschke, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Beaupère-Manokha, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. M. Wissels și M. Noort, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 96 și 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) coroborate cu anexa III la această directivă — Cotă redusă — Livrarea, importul și achiziția anumitor animale vii (în special cai) care nu sunt destinate preparării sau producerii unor alimente pentru consumul uman sau animal

Dispozitivul

1. Prin aplicarea unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată tuturor livrărilor, importurilor și achizițiilor intracomunitare de cai, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96 și 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborate cu anexa III la această directivă.
2. Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Franceză și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Marknadsdomstolen — Suedia) — Konsumentombudsmannen/Ving Sverige AB

(Cauza C-122/10) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2005/29/CE — Articolul 2 litera (i) și articolul 7 alineatul (4) — Comunicare comercială publicată într-un ziar — Noțiunea de invitație de a cumpăra — Preț de bază — Informații care trebuie să figureze într-o invitație de a cumpăra]

(2011/C 204/17)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Marknadsdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Konsumentombudsmannen

Pârâtă: Ving Sverige AB

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Marknadsdomstolen — Interpretarea articolului 2 litera (i) și a articolului 7 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă, față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260) — Anunț, publicat într-un ziar, referitor la o ofertă promoțională destinată consumatorilor pentru pachete de servicii pentru călătorii către o destinație definită, pentru o perioadă determinată, cu indicarea prețului de bază — Noțiunea de invitație de a cumpăra — Cerințe privind informațiile care trebuie incluse în măsura de comercializare a unui produs

Dispozitivul

1. Expresia „care îi permite astfel consumatorului să cumpere un produs”, prevăzută la articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”), trebuie interpretată în sensul că există o invitație de a cumpăra din moment ce informația privind produsul promovat și prețul acestuia este suficientă, astfel încât consumatorul să poată lua o decizie comercială, fără a fi necesar ca în comunicarea comercială să se regăsească de asemenea o posibilitate concretă de a cumpăra produsul ori ca această comunicare să prezinte o legătură cu o astfel de posibilitate.

2. Articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că cerința privind indicarea prețului produsului poate fi îndeplinită în cazul în care comunicarea comercială conține un preț de bază, mai precis, prețul cel mai mic pentru care poate fi cumpărat produsul sau categoria de produse promovată, chiar dacă produsul sau categoria de produse promovată este disponibilă în alte variante ori cu alt conținut, la prețuri care nu sunt indicate. Este de competența instanței de trimitere să verifice, în funcție de natura și de caracteristicile produsului, precum și în funcție de mediul de comunicare comercială utilizat, dacă menționarea unui preț de bază îi permite consumatorului să ia o decizie comercială.
3. Articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că o referire verbală sau vizuală la produs permite îndeplinirea cerinței privind indicarea caracteristicilor produsului, inclusiv în situația în care aceeași referire verbală sau vizuală este utilizată pentru a desemna un produs oferit în mai multe variante. Este de competența instanței de trimitere să stabilească, de la caz la caz, ținând seama de natura și de caracteristicile produsului, precum și de mediul de comunicare utilizat, în ce măsură consumatorul dispune de informații suficiente pentru a identifica și pentru a distinge produsul în vederea luării unei decizii comerciale.
4. Articolul 7 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că poate fi suficient să se indice numai anumite caracteristici principale ale produsului și, pentru mai multe detalii, comerciantul să trimită la site-ul său internet, cu condiția ca pe acest site să existe informații esențiale privind caracteristicile principale ale produsului, prețul și celelalte condiții, în conformitate cu cerințele articolului 7 din directiva menționată. Este de competența instanței de trimitere să aprecieze, de la caz la caz, luând în considerare contextul invitației de a cumpăra, mediul de comunicare utilizat, precum și natura și caracteristicile produsului, dacă menționarea numai a anumitor caracteristici principale ale produsului îi permite consumatorului să ia o decizie comercială în cunoștință de cauză.
5. Articolul 7 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că indicarea numai a unui preț de bază într-o invitație de a cumpăra nu poate fi considerată, per se, ca fiind o omisiune înșelătoare. Este de competența instanței de trimitere să stabilească dacă indicarea unui preț de bază este suficientă pentru a fi considerate îndeplinite cerințele privind menționarea prețului, astfel cum sunt prevăzute în dispoziția menționată. Această instanță va trebui să verifice, printre altele, dacă omiterea modalităților de calcul al prețului final nu îi împiedică pe consumatori să ia o decizie comercială în cunoștință de cauză și, prin urmare, dacă nu îi determină să ia o decizie comercială pe care nu ar fi luat-o în alte împrejurări. De asemenea, aceasta trebuie să ia în considerare limitele inerente mediului de comunicare utilizat, natura și caracteristicile produsului, precum și celelalte măsuri pe care comerciantul le-a luat în mod efectiv pentru a pune informații la dispoziția consumatorilor.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) — Mathilde Grasser/Freistaat Bayern

(Cauza C-184/10) ⁽¹⁾

(Directiva 91/439/CEE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Permis de conducere emis de un stat membru cu încălcarea condiției privind domiciliul — Refuzul recunoașterii de către statul membru gazdă, întemeiat exclusiv pe încălcarea condiției privind domiciliul)

(2011/C 204/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Mathilde Grasser

Pârât: Freistaat Bayern

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) și a articolului 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere (JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62) — Permis de conducere eliberat de un stat membru unui resortisant al unui alt stat membru care are reședința obișnuită, la momentul eliberării permisului, pe teritoriul acestui alt stat membru și care nu a făcut niciodată obiectul unei măsuri de retragere a permisului național — Posibilitatea statelor membre de a refuza recunoașterea unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru invocând exclusiv încălcarea condiției privind reședința

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1) litera (b), precum și articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/65/CE a Comisiei din 27 iunie 2008, trebuie interpretate în sensul că acestea nu se opun ca un stat membru să refuze recunoașterea pe teritoriul său a permisului de conducere emis de un alt stat membru atunci când se constată, pe baza mențiunilor care figurează în respectivul permis, că nu a fost respectată condiția privind domiciliul stabil, prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din această directivă. Faptul că statul membru gazdă nu a aplicat anterior posesorului permisului o măsură în sensul articolului 8 alineatul (2) din directiva menționată nu are relevanță în această privință.

⁽¹⁾ JO C 113, 1.5.2010.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spania) — David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)/Gerardo García SL

(Cauzele conexate C-256/10 și C-261/10) ⁽¹⁾

(Directiva 2003/10/CE — Valori de expunere — Zgomot — Protecție auditivă — Efect util)

(2011/C 204/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)

Pârâtă: Gerardo García SL

Obiectul

Cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Interpretarea Directivei 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [a șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 42, p. 38, Ediție specială 05/vol. 6, p. 169) — Depășirea valorilor de expunere la zgomot care declanșează acțiunea care vizează evitarea sau reducerea expunerii — Efect util al directivei

Dispozitivul

1. Directiva 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [A șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007, trebuie interpretată în sensul că un angajator în întreprinderea căruia nivelul de expunere zilnică la zgomot a lucrătorilor este mai mare de 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectele utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale, nu îndeplinește obligațiile care rezultă din această directivă prin simplul fapt că pune la dispoziția lucrătorilor astfel de mijloace de protecție auditivă care permit să se reducă expunerea zilnică la zgomot la mai puțin de 80 dB(A), acest angajator având obligația de a aplica un program de măsuri tehnice sau organizatorice destinat să reducă o astfel de expunere la zgomot la un nivel sub 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectele utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale.
2. Directiva 2003/10, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/30, trebuie interpretată în sensul că nu impune unui angajator să plătească un spor salarial lucrătorilor care sunt expuși unui nivel de zgomot mai mare de 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectul utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale, pentru simplul fapt că nu a aplicat un

program de măsuri tehnice sau organizatorice destinat să reducă nivelul de expunere zilnică la zgomot. Cu toate acestea, dreptul național trebuie să prevadă mecanisme adecvate prin care să garanteze că un lucrător expus unui nivel de zgomot mai mare de 85 dB(A), măsurat fără a lua în considerare efectul utilizării mijloacelor de protecție auditivă individuale, poate invoca respectarea de către angajator a obligațiilor de prevenire prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din această directivă.

⁽¹⁾ JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 mai 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Unicre-Cartão Internacional De Crédito SA

(Cauza C-308/10 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 74 alineatul (2) — Dovezi care nu au fost prezentate în susținerea opoziției în termenul acordat în acest scop — Neluare în considerare — Putere de apreciere a camerei de recurs]

(2011/C 204/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Union Investment Privatfonds GmbH (reprezentant: J. Zindel, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Unicre-Cartão Internacional De Crédito SA

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2010 — Union Investment Privatfonds/OAPI — Unicre-Cartão Internacional De Crédito prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de titularul mărcilor naționale figurative UniFLEXIO, UniVARIO și UniZERO pentru produse și servicii din clasele 35 și 36 împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 10 octombrie 2006 de respingere a căii de atac introduse împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care se respinge opoziția recurentei împotriva înregistrării mărcii comunitare figurative unibanco pentru produse din clasele 36 și 38 — Interpretare greșită a articolului 74 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Putere de apreciere a camerei de recurs în privința dovezilor care nu au fost prezentate în susținerea opoziției în termenul prevăzut în acest scop

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Union Investment Privatfonds GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 246, 11.9.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Delphi Deutschland GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Cauza C-423/10) ⁽¹⁾

(Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Conectori electrici — Subpoziția 8536 69 — Fișe și prize de curent)

(2011/C 204/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Delphi Deutschland GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Düsseldorf

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004 (JO L 327, p. 1), prin Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 (JO L 286, p. 1), precum și prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 (JO L 301, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 21, p. 3) — Conectori electrici destinați fixării la extremitatea firului conductor și încastrați într-o carcasă din plastic în vederea racordării a două cabluri — Clasificare la subpoziția 8536 69 din Nomenclatura combinată

Dispozitivul

Subpoziția 8536 69 din Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată pentru anii 2005, 2006 și 2007 prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004, prin Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 și, respectiv, prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006, trebuie interpretată în sensul că conectorii electrici, precum cei în cauză în acțiunea principală, nu sunt excluși de la subpoziția menționată pentru motivul că nu asigură izolarea conductiei la punctul de racordare sau pentru motivul că nu reprezintă decât o parte a fișelor și a prizelor fabricate ulterior, din moment ce aceștia permit operațiuni de racordare electrică a aparatelor, a cablurilor, a plăcilor cu circuite imprimate etc. prin simpla îmbinare a fișei (contactul tată) cu priza (contactul mamă), fără a fi necesare alte operațiuni de montare.

⁽¹⁾ JO C 317, 20.11.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 18 martie 2011 — Folien Fischer AG și Fofitec AG/RITRAMA SpA

(Cauza C-133/11)

(2011/C 204/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Folien Fischer AG și Fofitec AG

Pârâtă: RITRAMA SpA

Întrebarea preliminară

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că competența în materie delictuală se aplică și în cazul unei acțiuni în constatarea inexistenței unui drept (acțiune în constatare negativă sau acțiune negatorie), prin care potențialul autor al unei fapte prejudiciabile susține că potențiala persoană vătămată nu poate invoca în circumstanțele date niciun drept ce rezultă din fapta delictuală (în prezentul caz: încălcarea normelor de dreptul concurenței)?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgerichts Frankfurt am Main (Germania) la 28 martie 2011 — Condor Flugdienst GmbH/Jürgen Dörschel

(Cauza C-151/11)

(2011/C 204/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgerichts Frankfurt am Main

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Condor Flugdienst GmbH

Pârât: Jürgen Dörschel

Întrebările preliminare

1. Un pasager are dreptul la compensație potrivit articolului 7 din regulamentul ⁽¹⁾ în cazul în care zborul începe conform planului de zbor, însă aeronava se întoarce la aeroportul de plecare înainte de a ajunge la aeroportul de destinație și, prin urmare, decolează din nou ulterior cu o întârziere care este relevantă pentru plata unei compensații?

2. Se consideră deja anulare atunci când, după închiderea ușilor aeronavei, nu se continuă activitatea de transport? Începând din ce moment nu se mai consideră plecare întârziată, ci decolare anulată?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeitsgericht München (Germania) la 28 martie 2011 — Johann Odar/Baxter Deutschland GmbH

(Cauza C-152/11)

(2011/C 204/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Johann Odar

Pârâtă: Baxter Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

1. O reglementare națională care prevede că se poate autoriza un tratament diferențiat pe criterii de vârstă atunci când, în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială, părțile implicate într-o întreprindere au exclus de la prestațiile menționate în planul social pe lucrătorii care sunt asigurați din punct de vedere economic din cauză că aceștia, după ce au beneficiat de indemnizația de șomaj, au dreptul, după caz, la pensie, încalcă interdicția discriminării pe criterii de vârstă potrivit articolelor 1 și 16 din Directiva 2000/78/Cea Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (¹) sau un astfel de tratament diferențiat este justificat potrivit articolului 6 alineatul 1 a doua teză litera (a) din Directiva 2000/78/CE?

2. O reglementare națională care prevede că se poate autoriza un tratament diferențiat pe criterii de vârstă atunci când, în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială, părțile implicate într-o întreprindere au exclus de la prestațiile menționate în planul social pe lucrătorii care sunt asigurați din punct de vedere economic din cauză că aceștia, după ce au beneficiat de indemnizația de șomaj, au dreptul, după caz, la pensie, încalcă interdicția discriminării pe motive de handicap potrivit articolelor 1 și 16 din Directiva 2000/78/CE?

3. O reglementare cuprinsă într-un regim profesional de securitate socială care prevede, în cazul lucrătorilor în vârstă de peste 54 de ani și care sunt concediați pentru motive economice, că acestora li se va calcula în mod alternativ compensația în funcție de cel mai apropiat termen posibil de ieșire la pensie și în raport cu metoda de calcul obișnuită, care ține cont în special de vechimea în muncă în întreprinderea respectivă, și că li se va plăti un quantum mai mic al compensației, însă egal cu cel puțin jumătate din quantumul obișnuit al compensației, încalcă interdicția discriminării bazate pe motive de vârstă potrivit articolelor 1 și 16 din Directiva 2000/78/CE sau un astfel de tratament diferențiat este justificat potrivit articolului 6 alineatul 1 a doua teză litera (a) din Directiva 2000/78?

4. O reglementare cuprinsă într-un regim profesional de securitate socială care prevede, în cazul lucrătorilor în vârstă de peste 54 de ani și care sunt concediați pentru motive economice, că acestora li se va calcula în mod alternativ compensația în funcție de cel mai apropiat termen posibil de ieșire la pensie și în raport cu metoda de calcul obișnuită, care ține cont în special de vechimea în muncă în întreprinderea respectivă, și că li se va plăti un quantum mai mic al compensației, însă egal cu cel puțin jumătate din quantumul obișnuit al compensației, iar modul de calcul pe baza metodei alternative are ca rezultat ieșirea la pensie pe motiv de handicap, încalcă interdicția discriminării pe motive de handicap potrivit articolelor 1 și 16 din Directiva 2000/78/CE?

(¹) JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Republica Polonă) la 1 aprilie 2011 — Bawaria Motors Sp. z o.o. și Minister Finansów

(Cauza C-160/11)

(2011/C 204/25)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Bawaria Motors Sp. z o.o. și Minister Finansów

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 313 alineatul (1) și ale articolului 314 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹), coroborate cu articolele 136 și 315 din aceeași directivă, trebuie interpretate în sensul că permit aplicarea regimului special al „marjei” și în cazul livrărilor de bunuri second-hand efectuate de comercianții persoane impozabile, în situația în care aceștia

revând autoturismele și autovehiculele achiziționate în privința cărora s-a aplicat scutirea de taxă pe bunurile și serviciile prevăzută de dispozițiile naționale poloneze de la articolul 13 alineatul (1) punctul 5 din Regulamentul ministrului de finanțe din 28 noiembrie 2008 de aplicare a prevederilor Legii privind TVA-ul (Dz. U. nr. 212, poziția 1336 cu modificările aferente) în cazul livrării de autoturisme și alte autovehicule efectuate de persoane impozabile, care beneficiau la momentul achiziționării de un drept de deducere parțială a taxei conform articolului 86 alineatul (3) din Legea din 11 martie 2004 privind TVA-ul (Dz. U. nr. 54, poziția 535 cu modificările aferente), în măsura în care aceste automobile și autovehicule sunt bunuri second-hand în sensul articolului 43 alineatul (2) din Legea privind TVA-ul și al articolului 311 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112?

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol.03, p. 7

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Ireland (Irlanda) la 13 aprilie 2011 — HID, BA/Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Cauza C-175/11)

(2011/C 204/26)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: HID, BA

Pârâți: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile Directivei 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 (¹) sau principiile generale ale dreptului Uniunii se opun ca un stat membru să adopte măsuri administrative care impun ca o categorie de cereri de azil determinată în funcție de cetățenie sau de țara de origine a solicitantului de azil să fie examinată și soluționată conform unei proceduri accelerate sau prioritare?
2. Articolul 39 din Directiva Consiliului menționată anterior, coroborat cu considerentul (27) al aceleiași directive și cu articolul 267 TFUE, trebuie interpretat în sensul că dreptul național este cel care prevede calea de atac efectivă impusă prin această dispoziție atunci când funcția de revizuire sau de cale de atac exercitată în legătură cu soluționarea în

primă instanță a cererilor de azil este atribuită prin lege unei căi de atac formulate la Tribunalul înființat printr-o lege adoptată de Parlament și care are competența de a adopta decizii obligatorii în favoarea solicitantului de azil cu privire la toate aspectele de fapt și de drept relevante în contextul cererii, în pofida existenței unor acorduri administrative sau organizatorice care implică anumite sau toate aspectele următoare:

- un ministru își păstrează puterea de apreciere pentru a respinge decizia negativă cu privire la o cerere;
- există o legătură organizatorică sau administrativă între organismele responsabile cu soluționarea cererii în primă instanță și cele responsabile cu soluționarea căilor de atac;
- membrii cu putere de decizie ai Tribunalului sunt numiți de către ministru și își exercită atribuțiile în regim de lucru cu fracțiune de normă pentru un termen de trei ani și sunt remunerați în mod diferențiat;
- ministrul își păstrează puterea de a da dispoziții de tipul celei menționate în secțiunea 12, în secțiunea 16 alineatul (2B) litera (b) și în secțiunea 16 alineatul (11) din legea menționată anterior?

(¹) JO L 326, p. 13.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 22 aprilie 2011 — Daniela Mühlleitner/Ahmad Yusufi și Wadat Yusufi

(Cauza C-190/11)

(2011/C 204/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Daniela Mühlleitner

Pârâți: Ahmad Yusufi și Wadat Yusufi

Întrebările preliminare

Aplicarea articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) (Regulamentul Bruxelles I) presupune că respectivul contract dintre consumator și agentul economic a fost încheiat la distanță?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă**(Cauza C-193/11)**

(2011/C 204/28)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin aplicarea unui regim special de TVA pentru agențiile de turism, în temeiul articolului 119 alineatul 3 din Legea din 11 martie 2004 privind impozitarea bunurilor și serviciilor (*Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług*, denumită în continuare „Legea poloneză privind impozitarea bunurilor și serviciilor”), în cazul vânzării de servicii turistice unor persoane care nu au calitate de călători, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE al Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾,

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, contravine dispozițiilor în vigoare ale articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE aplicarea de către Republica Polonă a unui regim special pentru agențiile de turism, în temeiul articolului 119 alineatul 3 din Legea poloneză privind impozitarea bunurilor și serviciilor, și în cazul în care clienții serviciilor turistice sunt alte persoane decât călătorii.

În susținerea opiniei formulate, Comisia arată că articolele 306-310 din Directiva 2006/112/CE corespund textului dispoziției anterioare prevăzute la articolul 26 din A șasea directivă. Cinci din șase versiuni lingvistice oficiale de la acea dată (și anume toate versiunile, cu excepția celei engleze) erau pe deplin coerente și utilizau termenul „călător” în mod constant în textul articolului 26. Utilizarea noțiunii „client” nu apare decât în unele versiunile lingvistice ale articolului 306 din Directiva 2006/112/CE întemeiate pe versiunea în limba engleză. Totuși, în aceste cazuri, noțiunea „turysta” („călător”) este utilizată în celelalte dispoziții referitoare la regimul special (articolele 307-310), ceea ce indică faptul că noțiunea „nabywca” („client”) este utilizată în mod eronat la articolul 306.

Chiar în cazul în care se admite teza potrivit căreia scopul regimului special de TVA pentru agențiile de turism, mai

precis simplificarea decontării, ar putea fi realizat mai bine printr-o interpretare care ia în considerare noțiunea de client, din jurisprudența Curții reiese că nu se admite ca aplicarea acestui regim special să se bazeze exclusiv pe o interpretare teleologică contrară deciziei clare a legiuitorului Uniunii care rezultă din modul de redactare al dispozițiilor în vigoare în prezent.

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 28 aprilie 2011 de Republica Italiană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 3 februarie 2011 în cauza T-3/09, Republica Italiană/Comisia Europeană**(Cauza C-200/11 P)**

(2011/C 204/29)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Recurentă: Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-3/09 și, pronunțându-se asupra fondului, anularea Deciziei Comisiei din 21 octombrie 2008 privind ajutorul de stat C 20/2008 (fost N 62/2008) pe care Italia intenționează să îl pună în aplicare prin modificarea schemei N 59/2004 privind un mecanism temporar de protecție a sectorului construcțiilor navale, cu numărul C(2008) 6015 final.

Motivele și principalele argumente

Republica Italiană a atacat cu recurs la Curtea de Justiție Hotărârea din 3 februarie 2011 în cauza T-3/09, prin care Tribunalul Uniunii Europene a respins acțiunea Italiei împotriva Deciziei Comisiei din 21 octombrie 2008 privind ajutorul de stat C 20/2008 (fost N 62/2008) pe care Italia intenționează să îl pună în aplicare prin modificarea schemei N 59/2004 privind un mecanism temporar de protecție a sectorului construcțiilor navale, cu numărul C(2008) 6015 final, notificată Republicii Italiene la 22 octombrie 2008 prin nota nr. SG-Greffe (2008) D/206436 din 22 octombrie 2008.

În susținerea recursului, Republica Italiană a invocat:

Primul motiv. Eroare de fapt și încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE și a articolului 88 alineatul (3) CE, a articolului 1 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ și a articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 ⁽²⁾

Prin Legea finanțelor pentru anul 2008, Italia a intenționat numai să suplimenteze bugetul pentru susținerea sectorului construcțiilor navale prevăzut de Legea finanțelor pentru anul 2004 și de Decretul ministerial (DM) din 2 februarie 2004, deja autorizat de Comisie în temeiul Regulamentului (CE) 1177/2002 ⁽³⁾ (Regulamentul MDT), fără să modifice condițiile ajutorului propriu-zis sau întreprinderile și contractele care puteau beneficia de acesta. Astfel, bugetul se epuizase, întrucât se înregistraseră mai multe solicitări decât se prevăzuse. Prin structura sa intrinsecă, acest tip de ajutor nu poate avea o valoare globală prestabilită; prin urmare, a suplimenta bugetul nu poate însemna a introduce o modificare substanțială a ajutorului deja autorizat, respectiv un ajutor nou. Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a ținut cont de aceste date.

Al doilea motiv. Încălcarea articolelor 2, 3, 4 și 5 din Regulamentul (CE) nr. 1177/2002

Comisia a considerat că Legea finanțelor pentru anul 2008 constituia un ajutor nou pentru că schema prevăzută de Regulamentul MDT expirase la 31 martie 2005 și nu mai era aplicabilă după data respectivă. Acest lucru nu este exact, întrucât data menționată reprezenta numai data limită până la care trebuiau să fie încheiate contractele de construcții navale care puteau beneficia de ajutor; același regulament prevedea însă că ajutoarele trebuiau să fie acordate întreprinderilor care ar fi predat navele în termen de trei ani de la data încheierii contractului (cu excepția unei prelungiri de maximum trei ani). Prin urmare, regulamentul putea fi aplicat contractelor respective cel puțin până la 31 martie 2008. Legea finanțelor pentru anul 2008, care a fost aprobată la 24 decembrie 2007, este tocmai o măsură de aplicare a regulamentului menită să permită plata ajutoarelor pentru toate contractele încheiate până la 31 martie 2005. Prin urmare, această măsură își avea temeiul juridic în Regulamentul MDT, pe care Comisia ar fi trebuit să îl aplice pentru a o autoriza. Tribunalul a considerat în mod eronat că de la 31 martie 2005 a încetat competența Comisiei de a evalua măsuri referitoare la construcțiile navale în temeiul Regulamentului MDT, chiar dacă acestea se refereau la contracte încheiate înainte de 31 martie 2005.

Al treilea motiv. Încălcarea articolului 87 alineatele (2) și (3) CE și a articolului 88 alineatul (3) CE. Încălcarea unor norme fundamentale de procedură prin lipsă de motivare (articolul 253 CE)

Comisia a reținut că nicio normă din tratat sau din alte izvoare de drept nu stipula că ajutorul prevăzut de Legea finanțelor pentru anul 2008 trebuia să fie compatibil cu piața comună. Acest lucru este eronat, întrucât era vorba despre protecția sectorului comunitar al construcțiilor navale față de dumpingul coreean, fapt care ar fi putut determina aplicarea articolului 87 alineatul (3) litera (b) (proiecte comunitare de interes major) sau a articolului 87 alineatul (3) litera (c) (ajutoare pentru dezvoltarea unui anumit sector economic), și în orice caz aplicarea principiului proporționalității: astfel, a susține numai unele contracte și pe altele nu pentru că se epuizase bugetul ar fi constituit un mijloc disproporționat de protecție a finanțelor publice, întrucât ar fi determinat o denaturare gravă a concurenței dintre întreprinderile interesate. Comisia nu a analizat niciunul dintre aceste posibile motive

de derogare de la interzicerea ajutoarelor de stat. Tribunalul a reținut în mod greșit că Italia nu a prezentat niciun motiv de derogare de la interzicerea ajutoarelor de stat, în special sub aspectul inegalității de tratament și al denaturării concurenței care s-ar fi produs în cazul în care ajutoarele nu ar fi fost acordate unor întreprinderi și ar fi fost acordate altora, care se aflau în aceeași situație. De asemenea, acesta a apreciat în mod eronat că decizia Comisiei era motivată corespunzător.

Al patrulea motiv. Încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și egalității de tratament (nediscriminării)

Totuși, după ce Comisia a aprobat schema prevăzută de DM din 2 februarie 2004, exista o încredere legitimă că urma să fie aprobată și o lege care se limita la suplimentarea bugetului pentru aceeași schemă. În plus, acest lucru era impus de principiul egalității de tratament sau al nediscriminării, întrucât, din cauza epuizării bugetului, numai unii operatori primiseră ajutorul, iar alții, care se aflau într-o situație identică, nu îl primiseră. Tribunalul a considerat în mod eronat că era clar pentru Italia și pentru persoanele interesate că decizia de aprobare din anul 2004 limita ajutoarele care puteau fi acordate la suma totală de 10 milioane de euro. Dimpotrivă, subzista încrederea că toate persoanele îndreptățite puteau obține ajutorul.

⁽¹⁾ JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

⁽²⁾ JO L 140, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 42.

⁽³⁾ JO L 172, p. 1.

Recurs introdus la 27 aprilie 2011 de Union of European Football Associations (UEFA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-55/08, Union of European Football Associations (UEFA)/Comisia Europeană

(Cauza C-201/11 P)

(2011/C 204/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Union of European Football Associations (UEFA) (reprezențanți: D. Anderson QC, D. Piccinin, Barrister, B. Keane, Solicitor, T. McQuail, Solicitor)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurente

Recurenta susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea Directivei 89/552 ⁽¹⁾, atât în ceea ce privește cerința de claritate și de transparență, cât și prin faptul că a considerat EURO un eveniment de importanță majoră pentru societate;
- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea prevederilor privind concurența din tratat;

(c) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea prevederilor tratatului privind libera prestare a serviciilor și proporționalitatea;

(d) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea dreptului de proprietate al UEFA;

(e) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept constatând că decizia contestată conținea o motivare corespunzătoare în raport cu i) caracterizarea EURO drept un eveniment de importanță majoră pentru societate, cu ii) concurența, cu (iii) libera prestare a serviciilor și cu (iv) dreptul de proprietate.

(¹) Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215).

Recurs introdus la 13 mai 2011 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 3 martie 2011 în cauzele conexate T-122/07T-124/07, Siemens AG Österreich și alții/Comisia

(Cauza C-231/11 P)

(2011/C 204/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Antoniadis, R. Sauer, N. von Lingen, agenți)

Celelalte părți în proces: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA

Concluziile recurente

În primul rând, cu titlu principal,

— anularea punctului 2 al dispozitivului Hotărârii Tribunalului din 3 martie 2011 în cauzele conexate T-122/07-T-124/07, în măsura în care acesta se întemeiază pe constatarea Tribunalului, cuprinsă la punctul 157 din hotărârea atacată, potrivit căreia Comisia are obligația de a stabili cote-părți pentru fiecare societate în ceea ce privește cuantumurile pe care acestea au fost obligate să le plătească în solidar;

— anularea punctului 3 al dispozitivului Hotărârii Tribunalului din 3 martie 2011 în cauzele conexate T-122/07-T-124/07, în măsura în care, potrivit constatărilor cuprinse la punctul

158 coroborat cu punctele 245, 247, 262 și 263 ale hotărârii atacate, Tribunalul a recalcultat amenzile, inclusiv prin stabilirea cotei-părți în ceea ce privește cuantumului amenzii aplicate cu titlu personal fiecărei societăți,

în al doilea rând, cu titlu subsidiar,

— anularea Hotărârii Tribunalului din 3 martie 2011 în cauzele conexate T-122/07-T-124/07, în măsura în care, potrivit punctului 157 din hotărârea atacată, aceasta impune Comisiei obligația de a stabili cote-părți pentru fiecare societate în ceea ce privește cuantumurile pe care acestea au fost obligate să le plătească în solidar;

— anularea Hotărârii Tribunalului din 3 martie 2011 în cauzele conexate T-122/07-T-124/07, în măsura în care, potrivit constatărilor cuprinse la punctul 158 coroborat cu punctele 245, 247, 262 și 263 ale hotărârii atacate, Tribunalul a recalcultat amenzile, inclusiv prin stabilirea cotei-părți în ceea ce privește cuantumului amenzii aplicate cu titlu personal fiecărei societăți,

în al treilea rând,

— respingerea acțiunilor formulate în cauzele T-122/07, T-123/07 și T-124/04 având ca obiect anularea articolului 2 literele (j), (k) și (l) din Decizia C(2006) 6762 final,

în al patrulea rând:

— obligarea intimatelor-reclamante la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura de recurs și a cheltuielilor de judecată efectuate în prima instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Obligația impusă Comisiei de a stabili cota-părți din răspunderea personală în raportul dintre codebitorii solidari încalcă limitele competențelor și obligațiilor Comisiei în temeiul articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 și aduce atingere ordinilor juridice naționale. Aceste competențe și obligații privesc raporturile externe, și anume aplicarea de amenzi și, după caz, stabilirea răspunderii solidare a destinatarilor deciziei. În schimb, raporturile interne dintre codebitorii solidari, inclusiv eventualul drept la acțiune între aceștia, fac parte în principiu din domeniul legislației statelor membre.

2. Tribunalul și-a depășit competența de fond prin faptul că a stabilit în mod imperativ cote-părți din răspunderea personală în cadrul raporturilor interne în ceea ce privește introducerea unor eventuale acțiuni în restituire la instanțele naționale.

3. Obligația impusă Comisiei de a reglementa în mod global efectele juridice rezultate din răspunderea solidară nu poate fi întemeiată pe principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor, invocată de Tribunal în această privință. În plus, această obligație este contrară principiului răspunderii întreprinderii pentru încălcări ale articolelor 101 TFUE și 102 TFUE.
4. Tribunalul s-a pronunțat *ultra petita* și a încălcat principiul contradictorialității prin faptul că a permis instituirea unei răspunderi în raporturile interne, modificând implicit decizia fără ca o asemenea modificare să fi fost solicitată și fără să facă obiectul unei dezbateri suficiente.
5. În plus, Tribunalul încalcă obligația de motivare întrucât hotărârea atacată nu permite interpretarea într-un mod suficient de clar a considerațiilor principale, iar Tribunalul nu analizează argumentele invocate de Comisie cu privire la răspunderea solidară.
6. În sfârșit, Tribunalul aduce atingere puterii de apreciere a Comisiei în ceea ce privește stabilirea persoanelor în sarcina cărora instituie răspunderea.

Recurs introdus la 16 mai 2011 de Siemens Transmission & Distribution Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 3 martie 2011 în cauzele conexate T-122/07-T-124/07, Siemens AG Österreich și alții/Comisia

(Cauza C-232/11 P)

(2011/C 204/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Siemens Transmission & Distribution Ltd (reprezentanți: H. Wollmann, F. Urlesberger, avocați)

Celelalte părți în proces: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA, Comisia Europeană

Concluziile recurente

- modificarea punctului 3 a patra liniuță al hotărârii atacate, în sensul reducerii amenzii aplicate Reyrolle cu cel puțin 7 400 000 de euro;
- cu titlu subsidiar, anularea punctului 3 din hotărârea atacată în măsura în care privește Reyrolle și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- în orice situație, obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă o încălcare a principiului individualizării pedepselor și a sancțiunilor. În exercitarea competenței sale de

fond, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, sancționând întreprinderea Rolls-Royce/Reyrolle, în ceea ce privește perioada 1988-1998, nu în funcție de aprecierea raporturilor acestei întreprinderi, ci în funcție de puterea economică a unei entități economice care s-ar fi produs după mai mulți ani (prin cumpărarea Reyrolle de către VA Technologie).

În continuare, recurenta invocă o încălcare a principiilor egalității de tratament și proporționalității, consacrate în practica decizională a Curții. În cadrul articolului 31 din Regulamentul nr. 1/2003, Tribunalul a aplicat sistematic metode de calcul diferite care au dezavantajat în mod considerabil recurenta în raport cu alți destinatari ai amenzii. Nu există o motivare aparentă pentru această inegalitate de tratament.

Recurs introdus la 16 mai 2011 de Siemens Transmission & Distribution SA și Nuova Magrini Galileo SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 3 martie 2011 în cauzele conexate T-122/07-T-124/07, Siemens AG Österreich și alții/Comisia

(Cauza C-233/11 P)

(2011/C 204/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Siemens Transmission & Distribution SA și Nuova Magrini Galileo SpA (reprezentanți: H. Wollmann, F. Urlesberger, avocați)

Celelalte părți în proces: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- Anularea punctului 2 al Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 3 martie 2011 (cauzele conexate T-122/07-T-124/07), în măsura în care se anulează articolul 2 literele (j) și (k) din Decizia C(2006) 6762 final a Comisiei din 24 ianuarie 2007 în cazul COMP/F/38.89 — Instalații de comutație cu izolație în gaz;
- anularea punctului 3 prima liniuță din hotărârea atacată, precum și menținerea articolului 2 literele (j) și (k) din Decizia C(2006) 6762 final a Comisiei și, în ceea ce privește articolul 2 litera (k) din decizia menționată, pronunțarea unei hotărâri în sensul ca fiecare dintre debitorii solidari să suporte în raport cu ceilalți codebitori solidari o treime din plata în sume de 4 500 000 de euro;
- cu titlu subsidiar, anularea punctului 3 prima liniuță din hotărârea atacată și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;

— în orice situație, anularea punctului 7 din hotărârea atacată și obligarea intimetei la plata integrală a cheltuielilor de judecată efectuate în cauza T-124/07, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură de recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin faptul că Tribunalul s-a pronunțat *ultra petita* în raport cu solicitările recurentelor, acesta a anulat astfel amenda la care Schneider Electric SA a fost obligată cu titlu personal și a adăugat în mod nelegal această amendă la amenda solidară impusă recurentelor. Hotărârea atacată încalcă în această privință unele principii fundamentale de drept. Astfel, Tribunalul a încălcat principiul *ultra vires* și principiul implicit prevăzut la articolul 263 TFUE potrivit căruia nimeni nu poate introduce o acțiune în numele altuia.

În continuare, prin faptul că Tribunalul s-a pronunțat *ultra petita* în raport cu solicitările recurentelor, acesta a adus atingere autorității de lucru judecat a deciziei Comisiei în privința Schneider Electric SA. Această încălcare nelegală a autorității de lucru judecat este contrară principiului securității juridice.

Recurentelor nu li s-a acordat posibilitatea de a prezenta observații cu privire la constatările principale ale Tribunalului. Această împrejurare constituie o încălcare a unei norme de procedură la Tribunal întrucât a fost încălcat dreptul recurentelor de a fi ascultate în temeiul articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — NLG/Comisia

(Cauzele conexate T-109/05 și T-444/05) ⁽¹⁾

[Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind elementele de cost care decurg din obligațiile de serviciu public în domeniul ajutorului de stat — Refuzarea accesului — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Secret profesional — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Documente emise de un stat membru]

(2011/C 204/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), fostă Navigazione Libera del Golfo SpA (Napoli, Italia) (reprezentanți: S. Ravenna și A. Abate, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și V. Di Bucci, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Italiană (reprezentanți: inițial I. Braguglia, agent și M. Fiorilli, avvocato dello Stato, ulterior M. Fiorilli și R. Adam, agent, și în final I. Bruni, avvocato dello Stato) (cauza T-444/05), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și A. Vitro, agenți) (cauza T-444/05), Caremar SpA (Napoli) (reprezentanți: inițial G. M. Roberti, A. Franchi și G. Bellitti, ulterior G. M. Roberti, G. Bellitti și I. Perego, avocați) (cauzele T-109/05 și T-444/05)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei D(2005) 997 a Comisiei din 3 februarie 2005 și a Deciziei D(2005) 9766 a Comisiei din 12 octombrie 2005 prin care aceasta a respins cererea reclamantei de acces la anumite informații care nu sunt reproduse în versiunea publicată a Deciziei 2005/163/CE a Comisiei din 16 martie 2004 privind ajutoarele de stat plătite de Italia companiilor maritime Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar și Toremar (Gruppo Tirrenia) (JO 2005, L 53, p. 29)

Dispozitivul

1. Anulează Decizia D(2005) 997 a Comisiei din 3 februarie 2005 în măsura în care privește respingerea cererii de acces la elementele detaliate ale costurilor suplimentare suportate anual de Caremar SpA, referitoare la serviciile de transporturi de pasageri asigurate pe ruta Napoli-Beverello/Capri atât cu feriboturi, cât și cu ambarcațiuni rapide.
2. Respinge în rest acțiunea din cauza T-109/05.
3. Comisia Europeană suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), iar aceasta din urmă suportă

două treimi din propriile cheltuieli de judecată și două treimi din cheltuielile efectuate de Comisie în cauza T-109/05.

4. Caremar suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza T-109/05.
5. Anulează Decizia D(2005) 9766 a Comisiei din 12 octombrie 2005.
6. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată în cauza T-444/05.
7. Republica Italiană, Consiliul Uniunii Europene și Caremar suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 106, 30.4.2005.

Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Batchelor/Comisia

(Cauza T-250/08) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Schimb de documente în cadrul evaluării compatibilității cu dreptul comunitar a măsurilor adoptate în materia activităților de difuzare prin intermediul programelor de televiziune — Refuzarea accesului — Excepția privind protecția procesului decizional — Excepția privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit”]

(2011/C 204/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Edward William Batchelor (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial F. Young, solicitor, A. Barav, barrister și D. Reymond, avocat, ulterior A. Barav, D. Reymond și F. Carlin, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Docksey, C. O'Reilly și P. Costa de Oliveira, agenți, ulterior C. O'Reilly și P. Costa de Oliveira)

Intervenient în susținerea reclamantului: Regatul Danemarcei (reprezentanți: B. Weis Fogh și S. Juul Jørgensen, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial S. Behzadi Spencer, L. Seeboruth și I. Rao, agenți, ulterior I. Rao, asistat de G. Facenna și T. de la Mare, barristers)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei secretarului general al Comisiei din 16 mai 2008 prin care se refuză accesul la anumite documente care au făcut obiectul corespondenței din cadrul evaluării compatibilității cu dreptul comunitar a măsurilor adoptate de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în temeiul articolului 3a din Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215) și, pe de altă parte, o cerere de anulare a deciziei implicite de respingere a aceleiași cereri considerate ca fiind adoptată la 9 aprilie 2008

Dispozitivul

1. Respinge ca inadmisibilă acțiunea împotriva deciziei implicite de respingere considerate ca fiind adoptată la 9 aprilie 2008.
2. Anulează decizia secretarului general al Comisiei Europene din 16 mai 2008, cu excepția referirilor la datele incluse în primele două anexe la scrisoarea din 19 februarie 2007, în raport cu care a fost invocată excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
3. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Edward William Batchelor.
4. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Batchelor din cauza intervenției sale.
5. Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Tribunalului din 25 mai 2011 — Prinz von Hannover/OAPI (Reprezentare a unui blazon)

(Cauza T-397/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci figurative comunitare reprezentând un blazon — Motiv absolut de refuz — Imitație din punct de vedere heraldic a stemei unui stat — Articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 6 ter din Convenția de la Paris”]

(2011/C 204/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hanovra, Germania) (reprezentanți: R. Stötzl și J. Hilger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 iulie 2009 (cauza R 1361/2008-1) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn figurativ reprezentând blazonul casei de Hanovra

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă pe domnul Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — ancotel/OAPI — Acotel (ancotel.)

(Cauza T-408/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ancotel — Marcă comunitară figurativă anterioară ACOTEL — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr 207/2009 — Public relevant”]

(2011/C 204/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ancotel GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: H. Truelsen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Acotel SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: inițial D. De Simone și D. Demarinis, avocați, ulterior D. De Simone, D. Demarinis și J. Wrede, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 19 iunie 2009 (cauza R 1385/2008-1), privind o procedură de opoziție între Acotel SpA și ancotel GmbH.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 19 iunie 2009 (cauza R 1385/2008-1).
2. OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de ancotel GmbH.

3. Acotel SpA suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

Hotărârea Tribunalului din 25 mai 2011 — São Paulo Alpargatas/OAPI — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)

(Cauza T-422/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BAHIANAS LAS ORIGINALES — Mărcile comunitare și naționale figurative anterioare havaianas și marca națională verbală anterioară HAVAIANAS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 204/38)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: São Paulo Alpargatas, SA (São Paulo, Brazilia) (reprezentanți: P. Merino Baylos și A. Velázquez Ibáñez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Enrique Fischer (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: inițial E. Rasche Aparicio, ulterior M. de Justo Bailey, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 august 2009 (cauza R 1477/2008-2) privind procedura de opoziție între São Paulo Alpargatas, SA și domnul Enrique Fischer

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 17 august 2009 (cauza R 1477/2008-2).
2. OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de São Paulo Alpargatas, SA.
3. Domnul Enrique Fischer suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Space Beach Club/OAPI — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Cauza T-144/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă SpS space of sound — Mărci naționale și comunitare figurative anterioare space ibiza, space DANCE BARCELONA, space DANCE MADRID, space DANCE VALENCIA, space DANCE MALLORCA, space DANCE EIVISSA, space SPACE IBIZA WORLD, space DANCE și marca națională verbală anterioară SPACE VIVA — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 204/39)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Space Beach Club, SA (San Jorge, Ibiza, Spania) (reprezentant: A. I. Alejos Cutili, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. F. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Miguel Ángel Flores Gómez (Madrid, Spania) (reprezentanți: A. J. Vela Ballesteros și B. C. Lamas Begué, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 ianuarie 2010 (cauza R 766/2009-2) privind o procedură de opoziție între Space Beach Club, SA și Miguel Ángel Flores Gómez

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Space Beach Club, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Longevity Health Products/OAPI — Tecnifar (E-PLEX)

(Cauza T-161/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale E-PLEX — Marca națională verbală anterioară EPILEX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 204/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamas) (reprezentant: J. Korab, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Tecnifar — Industria Tehnica Farmaceutica, SA (Lisabona, Portugalia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 5 februarie 2010 (cauza R 662/2009-4) privind o procedură de opoziție Tecnifar — Industria Tehnica Farmaceutica, SA și Longevity Health Products, Inc.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Longevity Health Products, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 148, 5.6.2010.

Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2011 — Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH)

(Cauza T-392/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EURO AUTOMATIC CASH — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 204/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Franța) (reprezentant: A. Grolée, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 iunie 2010 (cauza R 892/2010-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal EURO AUTOMATIC CASH ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Euro-Information — Européenne de traitement de l'information la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Ordonanța Tribunalului din 19 mai 2011 — Formenti Seleco/Comisia

(Cauza T-210/09) (¹)

(„Acordul de asociere CEE-Turcia — Import de televizoare color din Turcia — Acțiune în despăgubire — Prescripție — Inadmisibilitate”)

(2011/C 204/42)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Formenti Seleco SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: A. Malatesta, G. Terracciano și S. Malatesta, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Scharf și D. Grespan, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit în urma neadoptării de către Comisie a unor măsuri care să împiedice autoritățile turce să încalce Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia în momentul determinării originii televizoarelor color importate în Comunitate din Turcia

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Formenti Seleco SpA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 167, 18.7.2009.

Ordonanța Tribunalului din 23 mai 2011 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Comisia

(Cauza T-226/10) (¹)

(„Acțiune în anulare — Reprezentare prin avocați care nu au calitatea de terți — Inadmisibilitate”)

(2011/C 204/43)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamant: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: H. Gruszecka și D. Pawłowska, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și K. Mojzesowicz, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei C(2010) 1234 a Comisiei din 3 martie 2010, adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195), prin care se dispune ca autoritatea de reglementare poloneză în domeniul serviciilor de comunicații electronice și al serviciilor poștale să retragă două proiecte de măsuri notificate privind piața națională cu ridicata a schimbului de trafic de date IP (tranzit IP) (cazul PL/2009/1019) și piața cu ridicata a peering IP cu rețeaua aparținând Telekomunikacja Polska S.A. (TP) (cazul PL/2009/1020)

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
2. *Obligă Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 209, 31.7.2010.

**Acțiune introdusă la 18 aprilie 2011 — Staelen/
Ombudsmanul European**

(Cauza T-217/11)

(2011/C 204/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Claire Staelen (Bridel, Luxemburg) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandebussche, avocați)

Pârât: Ombudsmanul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Obligarea Ombudsmanului European la plata către reclamantă a sumei de 559 382,13 euro cu titlu de reparare a prejudiciului material pentru trecut, precum și a dobânzilor de întârziere, calculate la cursul Băncii Centrale Europene majorate cu două puncte;
- obligarea Ombudsmanului European la plata către casa de pensii comunitară a contribuțiilor de pensie în favoarea reclamantei care corespund salariilor de bază calculate pentru perioada iunie 2005-aprilie 2011, și anume pe baza unui cuantum total de 482 225,97 euro;
- obligarea Ombudsmanului European la plata lunară către reclamantă, începând cu luna mai 2011 până în luna martie 2026, a cuantumurilor nete care corespund salariilor fixate pentru funcționarii din grupa AD începând cu gradul AD 9 treapta 2, al doilea an, ținând seama de o carieră normală a unui funcționar cu același grad, la care se adaugă contribuțiile corespunzătoare pentru casa de pensii în favoarea reclamantei, precum și contribuțiile pentru casa de asigurări de sănătate;
- obligarea Ombudsmanului European la plata către reclamantă a sumei de 50 000 de euro cu titlu de reparație a prejudiciului moral;
- obligarea Ombudsmanului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reeclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe omisiunea de a efectua toate investigațiile justificate pentru a clarifica orice posibil caz de administrare defectuoasă în gestionarea dosarului reclamatei de către Parlamentul European. Reclamanta reproșează pârâtului comportamentul culpabil și, în consecință, încălcarea articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (JO L 113, p. 15, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 132).
2. Al doilea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere, în măsura în care pârâtul ar fi depășit limitele puterii de apreciere de care dispunea pentru examinarea temeiniciei plângerii și ar fi săvârșit o faptă culpabilă în exercitarea atribuțiilor sale, de natură să cauzeze un prejudiciu reclamatei.
3. Al treilea motiv întemeiat pe lipsa de imparțialitate, de obiectivitate și de independență, pe reaua-credință și pe un abuz de putere, în măsura în care, pe de o parte, pârâtul ar fi încheiat un acord de cooperare cu Parlamentul European, iar, pe de altă parte, acesta ar fi eludat în mod nejustificat aspectele centrale privitoare la plângerea depusă.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor solitudinii și buneii administrări. Reclamanta reproșează pârâtului, în primul rând, faptul de a nu fi luat în considerare ansamblul elementelor susceptibile să determine decizia sa adoptată cu ocazia examinării situației reclamatei, în al doilea rând, faptul de a fi refuzat să prezinte documentele pe care pârâtul și-a întemeiat decizia și, în al treilea rând, faptul de a fi încălcat termenul rezonabil al procedurii.

**Acțiune introdusă la 28 aprilie 2011 — Republica Elenă/
Comisia**

(Cauza T-233/11)

(2011/C 204/45)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: B. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos, A. Iosifidou, P. Mylonopoulos)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 1006 final a Comisiei Europene din 23 februarie 2011 privind ajutorul de stat nr. C 48/2008 (ex NN 61/2008) pe care Grecia l-a acordat întreprinderii Ellinikos Krysos A.E.

Reclamanta invocă următoarele motive de anulare:

În primul rând, reclamanta susține că pârâta a încălcat dispozițiile tratatului [articolul 107 alineatul (1) și articolul 108 alineatul (2) TFUE, foste articolul 87 alineatul (1) și articolul 88 alineatul (2) CE], interpretându-le și aplicându-le în mod greșit, din cauza unei erori privind acordarea ajutorului și evaluarea împrejurărilor de fapt referitoare la noțiunea de ajutoare de stat.

În susținerea primei părți a acestui motiv, în ceea ce privește măsura de ajutor de stat nr. 1 (vânzarea minelor Cassandra la un preț inferior valorii lor de piață), se arată: (a) evaluare incorectă referitoare la existența ajutorului, ca urmare a unei erori vădite privind rolul statului ca simplu intermediar, și la absența recurgerii la resurse de stat pentru transferul de proprietate controversat; (b) (în subsidiar), evaluare incorectă referitoare la aplicarea criteriului investitorului privat; (c) (mai subsidiar) evaluare greșită privind acordarea subvenției, din cauza calculului vădit eronat al valorii minelor, a solului și a zăcămintelor de minerale în stare de acumulare naturală, precum și a pretensei activități efective a minelor în perioada vânzării; (d) (încă mai subsidiar) evaluare greșită privind denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale dintre statele membre.

În susținerea celei de a doua părți a primului motiv, referitoare la măsura de ajutor nr. 2 (scutire de plata impozitului pe transferul de proprietate), se invocă evaluarea incorectă a subvenției acordate, precum și a denaturării concurenței din cauza reclamantei și a efectului asupra schimburilor comerciale dintre statele membre.

Potrivit celui de al doilea motiv, reclamanta pretinde că pârâta a încălcat prevederile articolului 14 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 659/1999⁽¹⁾, în ceea ce privește necesitatea recuperării ajutorului din cauza încălcării principiilor proporționalității, cooperării loiale, certitudinii dreptului și protecției încrederii legitime.

În susținerea motivului în discuție se susține că, în lumina acestor principii, pârâta a săvârșit o eroare în aprecierea riscului de denaturare a concurenței și a beneficiului care rezultă din continuarea activității minelor controversate.

În ultimul rând, potrivit celui de al treilea motiv de anulare, reclamanta consideră că pârâta a încălcat normele referitoare la motivare (articolul 296 TFUE, fostul articol 253 CE), în măsura în care privește existența ajutorului de stat, precum și compatibilitatea cu piața internă.

În susținerea acestui motiv se arată că pârâta nu a explicat motivul pentru care prețul de vânzare a minelor Cassandra, provenind evident din resurse private, constituie o pierdere directă sau indirectă de resurse de stat imputabilă statului și nici motivul pentru care a reținut că în speță trebuiau plătite ambele impozite pe transferul de proprietate atât a minelor, cât și a solului, iar nu numai impozitul asupra minelor. În plus, pentru calcularea valorii minelor, a solului și a zăcămintelor

minerale, pârâta nu a explicat acordarea subvenției, întemeindu-se selectiv în parte pe relatarea din partea Behre Dolbear și în parte pe argumentația sa arbitrară, pe care de altfel a aplicat-o în mod contradictoriu în ceea ce privește valoarea negativă a minelor închise.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE.

Ațiune introdusă la 4 mai 2011 — Lidl Stiftung/OAPI — Lactimilk (BELLRAM)

(Cauza T-237/11)

(2011/C 204/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania)
(reprezentant: T. Träger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Lactimilk, S.A. (Madrid, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 martie 2011 în cauza R 1154/2009-4 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „BELLRAM” pentru produse din clasa 29 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5074281

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrarea mărcii spaniole nr. 2414439 a mărcii figurative „RAM” pentru produse din clasa 29; înregistrarea mărcii spaniole nr. 98550 a mărcii figurative „Ram” pentru produse din clasa 29; înregistrarea mărcii spaniole nr. 151890 a mărcii verbale „RAM” pentru produse din clasa 29

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă cinci motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta invocă o încălcare de către decizia atacată a articolului 63 alineatul (2) și a articolelor 75 și 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului (denumit în continuare „RMC”), precum și a dreptului acestuia de a fi ascultată, întrucât camera de recurs nu a invitat părțile să ia poziție cu privire la intenția sa de a se întemeia pe o marcă anterioară, alta decât cea reținută de divizia de opoziție în aprecierea sa.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 41 din RMC, coroborat cu norma 15 alineatul (2) litera (f) din regulamentul de punere în aplicare, întrucât camera de recurs a luat în considerare produse care nu au fost identificate corect în opoziție, și nici în termenul pentru formularea opoziției.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 15 și articolul 42 alineatele (2) și (3) din RMC, întrucât camera de recurs nu a evaluat corect natura produselor înregistrate, în pofida probelor de utilizare care au fost prezentate.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 76 din RMC, coroborat cu norma 19 alineatele (1) și (3) și norma 50 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, întrucât camera de recurs s-a întemeiat pe un pretins caracter distinctiv ridicat al mărcii anterioare.

În sfârșit, prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC, întrucât în mod eronat camera de recurs a considerat implicit existența unui grad ridicat de similitudine între produse. În ceea ce privește similitudinea între semne, camera de recurs a omis să rețină că semnele erau diferite sau similare în mod vag, în considerarea caracterului uniform al „BELLRAM” în limba spaniolă. Semnele „BELLRAM” et „RAM” nu pot fi confundate deoarece produsele sunt doar în mod vag similare, iar semnele sunt diferite sau prezintă doar o similitudine vagă.

Acțiune introdusă la 3 mai 2011 — Sigma Alimentos Exterior/Comisia

(Cauza T-239/11)

(2011/C 204/47)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrid, Spania)
(reprezentant: M. Ferre Navarrete, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din textul reformat al Legii privind impozitul pe profit (Ley del Impuesto sobre Sociedades, TRLIS) cuprinde elemente de ajutor de stat;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată, în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS cuprinde elemente de ajutor de stat atunci când este aplicat în cazul dobândirii de participații care implică dobândirea controlului asupra societății în cauză;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care aplică ordinul de recuperare în cazul unor operațiuni realizate anterior publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziei finale care face obiectul prezentei acțiuni;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta din prezenta cauză a dobândit participații în societăți stabilite în Statele Unite și în Peru, în perioada 2008-2010, și a realizat amortizarea fondului de comerț rezultat din dobândirea participațiilor majoritare în aceste societăți, în temeiul articolului 12 alineatul (5) TRLIS.

La 12 ianuarie 2011, Comisia a adoptat Decizia atacată, C(2010) 9566 final, privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07). Ca urmare a acestei decizii, Administrația Fiscală spaniolă a inițiat proceduri de verificare în vederea corectării amortizărilor realizate de reclamantă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neîndeplinirea condițiilor necesare pentru considerarea măsurii drept ajutor de stat
 - Reclamanta afirmă în această privință că principalul motiv pentru care sistemul fiscal vizat în speță nu poate fi considerat drept ajutor de stat este lipsa caracterului selectiv al măsurii în cauză. Astfel, Comisia a săvârșit o eroare în cazul în care consideră că există selectivitate de fapt în temeiul unui sistem care favorizează dobândirea de participații naționale și care impune o participare de cel puțin 5 %. Potrivit reclamatei, Comisia a ajuns la această concluzie întrucât nu ține seama de o analiză a tipologiei și a sectoarelor de activitate în care își desfășoară activitatea întreprinderile care au aplicat acest sistem.
2. Al doilea motiv întemeiat pe lipsa de motivare a deciziei
 - Reclamanta consideră că motivarea care explică rațiunile pentru care Comisia consideră că nu există obstacole juridice explicite în calea dobândirii de societăți în Statele Unite și în Peru este insuficientă din orice perspectivă.

A acțiune introdusă la 4 mai 2011 — L'Oréal/OAPI — United Global Media Group (MyBeauty)**(Cauza T-240/11)**

(2011/C 204/48)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: L'Oréal (Paris, Franța) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și S. Abel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: United Global Media Group, Inc. (El Segundo, Statele Unite ale Americii)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 februarie 2011 în cauza R 898/2010-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs; sau
- cu titlu subsidiar, obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în cazul în care ar fi admisă cererea sa de intervenție în fața Tribunalului, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantă mărcii comunitare: L'Oréal

Marca comunitară vizată: marca figurativă „MyBeauty TV” pentru produse din clasele 3, 35 și 41 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6406755.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele invocate în procedura opoziției: cealaltă parte în procedură și-a întemeiat opoziția pe articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca comunitară (denumit în continuare „RMC”), susținând că este titulara a numeroase mărci anterioare neînregistrate care erau similare cu marca reclamantei.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția. În ceea ce privește cheltuielile, divizia de opoziție a constatat că persoana care a formulat opoziția, în calitate de parte care a căzut în pretenții, ar trebui să suporte în mod normal cheltuielile aferente reprezentării reclamantei, însă, întrucât aceasta din urmă nu a desemnat un reprezentant în sensul articolului 93 din RMC, ea nu a efectuat astfel de cheltuieli.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac și obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată ale persoanei care a formulat opoziția.

Motivele invocate: Reclamanta susține că decizia atacată trebuie să fie anulată, întrucât încalcă articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului. Conform acestei dispoziții, partea care pierde într-o procedură de opoziție

trebuie să suporte cheltuielile indispensabile pentru desfășurarea procedurilor pretinse de partea care are câștig de cauză. Articolul 85 alineatul (1) din RMC nu limitează această obligație la cheltuielile efectuate în legătură cu desemnarea unui reprezentant profesional în sensul articolului 93 alineatul (1) din RMC. Nici norma 94 din Regulamentul de punere în aplicare a RMC nu conține o dispoziție în temeiul căreia numai cheltuielile aferente reprezentării profesionale pot fi recuperate. Mai degrabă, norma 94 din Regulamentul de punere în aplicare a RMC stabilește doar un „prag” pentru cheltuielile recuperabile în cazul în care un reprezentant profesional acționează în numele părții care are câștig de cauză. În măsura în care norma 94 din Regulamentul de punere în aplicare a RMC ar trebui interpretată în sensul că interzice orice recuperare a cheltuielilor într-un caz precum cel prezent, această normă ar fi în contradicție totală cu articolul 85 alineatul (1) din RMC și, prin urmare, ar fi nulă sau inaplicabilă.

A acțiune introdusă la 10 mai 2011 — Sanco/OAPI — Marsalman (Reprezentarea unui pui)**(Cauza T-249/11)**

(2011/C 204/49)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Sanco, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: A. Segura Roda, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Marsalman, SL (Barcelona, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că acțiunea împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 februarie 2011, în cauza R 1073/2010-2, a fost formulată în termen și conform cerințelor de formă, și pronunțarea, la sfârșitul procedurii, a unei hotărâri prin care să se anuleze decizia menționată și să se respingă cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 675 383 pentru toate clasele indicate, cu obligarea expresă a OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Marsalman, SL

Marca comunitară vizată: marca figurativă fără element verbal care cuprinde desenul unui pui încadrat într-un semicerc (cererea de înregistrare nr. 6 675 383), pentru produse din clasa 29 și servicii din clasele 35 și 39.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca spaniolă fără element verbal care cuprinde desenul unui pui încadrat într-un oval (nr. 2 727 182) pentru produse din clasele 29 și 31.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge în parte calea de atac.

Motivele invocate: aplicarea și interpretarea incorecte ale articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

**Acțiune introdusă la 20 mai 2011 — Ezz și alții/Consiliul
(Cauza T-256/11)**

(2011/C 204/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egipt), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed (Londra, Regatul Unit), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Londra, Regatul Unit) și Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egipt) (reprezențanți: M. Lester, Barrister, și J. Binns, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2011/172/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 76, p. 63) și a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 76, p. 4), în măsura în care acestea se aplică reclamanților;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanții solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei 2011/172/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt și a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt, în măsura în care acestea se aplică reclamanților

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neîndeplinirea condiției privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva reclamanților, astfel cum este prevăzută la articolul 1 din Decizia 2011/172/PESC a Consiliului și la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului. În plus, reclamanții susțin că motivele invocate de pârât pentru a justifica adoptarea măsurilor restrictive împotriva lor sunt excesiv de generale, nespecifice, nedovedite, nejustificate și insuficiente pentru a justifica aplicarea unor astfel de măsuri.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare al reclamanților, precum și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă, întrucât:

- măsurile restrictive nu prevăd o procedură de comunicare către reclamanți a probelor pe care a fost bazată decizia de înghețare a activelor acestora sau care să le permită acestora să prezinte în mod efectiv observații referitoare la aceste probe;

- motivarea măsurilor atacate cuprinde afirmații generale, nedovedite și vagi cu privire la existența unei proceduri judiciare și

- pârâtul nu a prezentat suficiente informații pentru a le permite reclamanților să își prezinte în mod eficient poziția în apărare, ceea ce nu permite unei instanțe judecătorești să aprecieze dacă decizia și evaluarea Consiliului sunt întemeiate și dacă sunt bazate pe probe convingătoare.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâtul nu a motivat suficient includerea reclamanților printre cei cărora li se aplică măsurile atacate, cu încălcarea obligației sale de a prezenta în mod clar motivele reale și specifice care justifică decizia, inclusiv motivele individuale specifice care l-au determinat să considere că reclamanții erau responsabili de însușirea ilegală de fonduri ale statului egiptean.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea, nejustificată și disproporționată, de către pârât a dreptului de proprietate al reclamanților, precum și a dreptului acestora la reputație, întrucât:

- măsurile de înghețare a activelor au un impact puternic și pe termen lung asupra drepturilor lor fundamentale;

- aplicarea acestora în ceea ce privește reclamanții este nejustificată și

- pârâtul nu a demonstrat că înghețarea totală a activelor este mijlocul cel mai puțin restrictiv de atingere a unui astfel de obiectiv și nici că prejudiciul foarte important cauzat reclamanților este justificat și proporțional.

5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că includerea reclamanților în lista persoanelor împotriva cărora vor fi aplicate măsuri restrictive este bazată pe o eroare vădită de apreciere.

Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2011 — Van Bennekom/Consiliul și Comisia

(Cauza T-206/96) ⁽¹⁾

(2011/C 204/51)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 74, 8.3.1997.

**Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2011 — Van Rossum/
Consiliul și Comisia****(Cauza T-207/96) ⁽¹⁾**

(2011/C 204/52)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 74, 8.3.1997.**Ordonanța Tribunalului din 19 mai 2011 — ArcelorMittal
Wire France și alții/Comisia****(Cauza T-385/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 204/53)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 301, 6.11.2010.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2011 — ZZ/Europol

(Cauza F-34/11)

(2011/C 204/54)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: D. Dane, avocat)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de încadrare a reclamantului în gradul AST5

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei din 19 decembrie 2010 prin care pârâtul a comunicat reclamantului că încadrarea sa profesională se menține la gradul AST5;

— obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 4 mai 2011 — ZZ/Ombudsmanul European

(Cauza F-54/11)

(2011/C 204/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârât: Ombudsmanul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a aplica, în ceea ce privește reclamantul, sancțiunea eliberării din funcție fără pierderea drepturilor de

pensie. În consecință, în principal, o cerere de reintegrare a reclamantului în postul său și, în subsidiar, o cerere de acordare a unei sume corespunzătoare remunerației pe care ar fi primit-o între data la care a devenit efectivă eliberarea din funcție și cea la care reclamantul va împlini vârsta de pensionare. În orice caz, reclamantul solicită acordarea unei sume în temeiul prejudiciului moral suferit

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei disciplinare a Ombudsmanului European din 20 iulie 2010 de a aplica, în ceea ce privește reclamantul, sancțiunea eliberării din funcție fără pierderea drepturilor de pensie;

— în măsura în care este necesar, anularea deciziei adoptate la 18 ianuarie 2011 prin care a fost respinsă în mod expres reclamația;

În măsura în care este necesar:

— în principal, constatarea faptului că anularea deciziei de eliberare din funcție are ca efect reintegrarea reclamantului, cu titlu retroactiv de la data la care și-a produs efectele decizia de eliberare din funcție, în postul său de administrator cu gradul A5 treapta 2, precum și plata drepturilor bănești care i se cuvin pentru ansamblul acestei perioade, la care se adaugă dobânzi de întârziere calculate la rata stabilită de Banca Centrală Europeană, majorată cu două puncte;

— în subsidiar, obligarea pârâtului la plata unei sume corespunzătoare remunerației pe care ar fi primit-o reclamantul între data la care a devenit efectivă eliberarea sa din funcție în luna august 2010 și data la care acesta va atinge vârsta pensionării, în iulie 2040, și regularizării corespunzătoare a drepturilor de pensie ale reclamantului;

— în orice caz, obligarea pârâtului la plata sumei de 65 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;

— obligarea Ombudsmanului European la plata cheltuielilor de judecată.

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO